

พระธรรมดาเนียล - เล่มที่หนึ่ง

แม่น้ำอูโลและแม่น้ำฮิตเดเคล

Jeff Pippenger

2023-11-21

“บรรดาศิษยาภิบาลและประชาชนประกาศว่าคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์นั้นเป็นความลึกลับที่ไม่อาจเข้าใจได้ แต่พระคริสต์ทรงชี้แนะเหล่าสาวกของพระองค์ไปยังถ้อยคำของดาเนียลผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะบังเกิดขึ้นในสมัยของพวกเขา และตรัสว่า ‘ผู้ใดอ่าน ก็ให้ผู้นั้นเข้าใจเถิด’ มัทธิว 24:15 และคำกล่าวอ้างที่ว่าวิวรณ์เป็นความลึกลับ ซึ่งไม่อาจเข้าใจได้นั้น ก็ถูกโต้แย้งโดยชื่อของพระธรรมเล่มนี้เองว่า ‘วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์เพื่อสำแดงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ถึงสิ่งซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า.... ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ในนั้น เพราะเวลาใกล้เข้ามาแล้ว’ วิวรณ์ 1:1-3.”

“ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า: ‘ความสุขมีแก่ผู้ที่ได้อ่าน’—มีบางคนที่จะไม่อ่าน; พระพรนั้นมีได้มีไว้สำหรับเขา. ‘และแก่บรรดาผู้ที่ได้ยิน’—มีบางคนเช่นกันที่ปฏิเสธจะฟังสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับคำพยากรณ์ทั้งหลาย; พระพรนั้นมีได้มีไว้สำหรับคนจำพวกนี้. ‘และประพาดติดตามสิ่งทั้งหลายที่ได้เขียนไว้ในนั้น’—คนจำนวนมากปฏิเสธที่จะใส่ใจต่อคำเตือนและคำสั่งสอนที่บรรจุอยู่ในพระธรรมวิวรณ์. ไม่มีผู้ใดในคนเหล่านี้จะอ้างสิทธิในพระพรที่ทรงสัญญาไว้ได้. บรรดาผู้ที่เยาะเย้ยเรื่องทั้งหลายแห่งคำพยากรณ์ และล้อเลียนสัญลักษณ์ทั้งหลายที่ได้ทรงประทานไว้อย่างจริงจังในที่นี้ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธจะปฏิรูปชีวิตของตน และเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ จะปราศจากพระพร.”

“เมื่อพิจารณาถึงพยานแห่งการดลใจ มนุษย์จะกล่าวสอนกันได้อย่างไรว่าพระธรรมวิวรณ์เป็นความลึกลับที่เกินขอบเขตความเข้าใจของมนุษย์? ที่จริงแล้ว มันเป็นความลึกลับที่ได้รับการเปิดเผยแล้ว เป็นหนังสือที่ถูกเปิดออกแล้ว การศึกษาพระธรรมวิวรณ์นำความคิดไปสู่คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล และทั้งสองเล่มต่างนำเสนอคำสั่งสอนอันสำคัญยิ่ง ซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่มนุษย์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในช่วงปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 340.

“การศึกษาพระธรรมวิวรณ์ซึ่งน่าจิตใจไปสู่คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล”

บางคนเห็นคำพยากรณ์อยู่เพียงภายในพระธรรมดาเนียลเท่านั้น

แต่ดาเนียลนำเสนอเส้นสายแห่งความจริงอยู่สองสาย

และความจริงที่เป็นตัวแทนคำพยากรณ์ของเขาก็คือหกบทสุดท้ายแห่งหนังสือของเขา

หกบทแรกนำเสนอคำพยากรณ์ในเชิงภาพประกอบ

ซึ่งโดยทั่วไปแล้วก็ยังไม่ได้รับการตระหนักเข้าใจอยู่จนถึงบัดนี้ ก่อนที่เราจะพิจารณาหกบทแรกของดาเนียล เรา

จะอธิบายว่าเหตุใดแท้จริงแล้วจึงมีคำพยากรณ์เพียงสองเรื่องเท่านั้นที่ถูกนำเสนอไว้ในหกบทสุดท้ายของดาเนียล

ซิสเตอร์ไวท์ซึ่งตีพิมพ์คำพยากรณ์ทั้งสองนั้น โดยอ้างถึงแม่น้ำใหญ่สองสายแห่งชินาร์

เมื่อเรายอมรับสัญลักษณ์ที่เธอได้วางไว้ เราก็พบกฎแฉที่จะมองเห็นคำพยากรณ์สองเรื่อง

และมีเพียงสองเรื่องเท่านั้น ในหกบทสุดท้ายของดาเนียล

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับจากพระเจ้านั้น ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้

นิมิตทั้งหลายที่เขาได้เห็น ณ ริมฝั่งแม่น้ำอูโลและแม่น้ำฮิตเดเคล ซึ่งเป็นแม่น้ำใหญ่แห่งแผ่นดินชินาร์

บัดนี้กำลังอยู่ในระหว่างการสำเร็จเป็นจริง และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้ทรงพยากรณ์ไว้
ในไม่ช้าก็จะบังเกิดขึ้น” Testimonies to Ministers, 112.

นิมิตในบทที่แปดนั้นได้ประทาน ณ ริมแม่น้ำอูไล

ในปีที่สามแห่งรัชกาลของกษัตริย์เบลชัสซาร์ นิมิตหนึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้า คือแก่ข้าพเจ้าดาเนียล
ภายหลังนิมิตนั้นซึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้าแต่แรก และข้าพเจ้าเห็นในนิมิตนั้น และต่อมาเมื่อข้าพเจ้าเห็น
ข้าพเจ้าก็อยู่ที่เมืองซูซันในพระราชวัง ซึ่งอยู่ในมณฑลเอลาม และข้าพเจ้าเห็นในนิมิตนั้น
และข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำอูไล ดาเนียล 8:1, 2

เมื่อเราได้นำย่อหน้าจาก Testimonies to Ministers ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวอ้างถึง “the Ulai and
Hiddekel” และเรียกแม่น้ำเหล่านั้นว่า “the great rivers of Shinar” นั้น เรากำลังแยกย่อหน้านั้นออกมาจาก
ข้ออธิบายที่สำคัญยิ่งที่สุดชิ้นหนึ่งเกี่ยวกับการศึกษาพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ในงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์
ในข้อความตอนนั้น เธอกล่าวว่า “There is need of a much closer study of the word of God;
especially should Daniel and the Revelation have attention as never before in the history
of our work.”

หากเราศึกษาสองข้อแรกที่เราเพิกยกมาจากดาเนียลบทที่แปดอย่างใกล้ชิด
ข้อความเหล่านั้นก็ให้พยานภายในสองประการต่อข้อเท็จจริงประการหนึ่งซึ่งมักถูกมองข้าม ดาเนียลกล่าวว่า
“ในปีที่สามแห่ง รัชกาลของเบลชัสซาร์ “นิมิตหนึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้า” แล้วท่านก็กล่าวเพิ่มเติมว่า
“ภายหลังนิมิตซึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้าก่อนนั้น” ข้อนี้อาจเข้าใจได้สองทาง
และไม่ว่าทางใดก็ให้ข้อสรุปเดียวกันทุกประการ

ทูตสวรรค์กาเบรียลเป็นผู้ที่นำแสงสว่างแห่งคำพยากรณ์มาสู่ดาเนียล
เช่นเดียวกับที่เขาได้กระทำกับบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย
เพราะเขาได้เข้ามาแทนที่ซาตาน ในฐานะผู้ถือแสงสว่างแห่งสวรรค์ สิ่งนี้หมายความว่า
กฎแห่งคำพยากรณ์ทุกประการที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ได้รับการชี้นำโดยกาเบรียล
ไม่ว่าดาเนียลจะเข้าใจหรือไม่ก็ตาม ในข้อหนึ่งของบทที่แปดนั้น

เขาไม่เพียงแต่กำลังระบุข้อสังเกตเชิงพยากรณ์ที่สำคัญประการหนึ่งเท่านั้น
แต่ยังให้พยานสองประการเกี่ยวกับข้อสังเกตเชิงพยากรณ์ที่สำคัญนั้นไว้ในข้อนี้ด้วย
สิ่งที่ดาเนียลได้บันทึกไว้ในข้อหนึ่งก็คือ เขาได้รับนิมิตหนึ่งมาก่อนนิมิตที่เขาได้รับ ณ ริมแม่น้ำอูไล นิมิต ณ
ริมแม่น้ำอูไลนั้นเกิดขึ้นในปีที่สามแห่งรัชกาลเบลชัสซาร์ ส่วนนิมิตก่อนหน้านิมิต ณ
ริมแม่น้ำอูไลนั้นเกิดขึ้นในปีแรกแห่งรัชกาลเบลชัสซาร์

ในปีแรกแห่งรัชกาลเบลชัสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน
ดาเนียลได้มีความฝันและนิมิตในศิระของท่านขณะอยู่บนที่นอนของท่าน
แล้วท่านจึงได้บันทึกความฝันนั้นไว้ และเล่าใจความสำคัญแห่งเรื่องราวทั้งปวงนั้น ดาเนียล 7:1.

ในข้อหนึ่งของบทที่แปด ดาเนียลกำลังระบุว่าเขาได้รับนิมิตด้วยในปีแรกแห่งรัชกาลเบลชัสซาร์
เพราะเขากล่าวว่า “ภายหลังนิมิตที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าแต่ก่อน”
นิมิตแห่งแม่น้ำอูไลปรากฏภายหลังนิมิตในปีแรกของเบลชัสซาร์
หรือว่านิมิตนั้นปรากฏภายหลังนิมิตแรกในบรรดานิมิตคู่ขนานทั้งสอง? คำตอบทั้งสองอย่างก็ถูกต้อง
นิมิตแห่งแม่น้ำอูไลเป็นนิมิตเดียวกันกับนิมิตในบทที่เจ็ด กาเบรียลกำลังใช้หลักการพยากรณ์ที่ว่า
“กล่าวซ้ำและขยายความ” และพร้อมกันนั้นก็ใช้กฎที่ว่า
การเป็นพยานของสองคนนั้นย่อมตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้มั่นคงได้
นิมิตทั้งสองกล่าวถึงอาณาจักรทั้งหลายในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์.

นิมิตในบทที่เจ็ดพรรณนาราชอาณาจักรเหล่านั้นว่าเป็นสัตว์ร้ายผู้ล่าเหยื่อ จึงเน้นย้ำและนำเสนอราชอาณาจักรเหล่านั้นในบริบทแห่งอำนาจฝ่ายบ้านเมือง ส่วนนิมิตในบทที่แปดพรรณนาราชอาณาจักรเดียวกันนั้นด้วยสัญลักษณ์จากพิธีนมัสการในสถานนมัสการของพระเจ้า แม้ว่าสัญลักษณ์แต่ละอย่างแห่งพิธีนมัสการในสถานนมัสการจะถูกบิดเบือนโดยเจตนา เพื่อเป็นภาพแทนของการนมัสการปลอมแปลง

ดาเนียลบทที่แปดพรรณนาราชอาณาจักรเดียวกันกับในนิมิตบทที่เจ็ด แต่จัดวางราชอาณาจักรเหล่านั้นไว้ในบริบททางศาสนา

นิมิตแห่งอุโลในดาเนียลบทที่แปดเป็นการกล่าวซ้ำและขยายนิมิตในบทที่เจ็ด บทที่เจ็ดระบุถึงลักษณะฝ่ายบ้านเมืองของอาณาจักรต่าง ๆ ในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ และบทที่แปดระบุถึงลักษณะฝ่ายศาสนาของอาณาจักรต่าง ๆ ในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ เมื่อได้รับการตระหนักเช่นนี้แล้ว ก็ย่อมเข้าใจได้ว่าบทที่เจ็ดและบทที่แปดเป็นนิมิตเดียวกัน บทที่เก้าเป็นตอนที่กาเบรียลมาประทานคำอธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านเวลาในนิมิตของบทที่แปด ฉะนั้น นิมิตแห่งอุโลจึงครอบคลุมดาเนียลบทที่เจ็ด แปด และเก้า แล้วจึงมีการนำเสนอแม่น้ำฮิดเดเคลในบทที่สิบ

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย มีเรื่องหนึ่งถูกสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเทซซาร์ และเรื่องนั้นก็เป็นความจริง แต่กำหนดเวลานั้นยาวนาน และท่านเข้าใจเรื่องนั้น และมีความเข้าใจในนิมิต ในวันเหล่านั้น ข้าพเจ้า ดาเนียล กำลังไว้ทุกข์อยู่ตลอดสามสัปดาห์เต็ม ข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารอันโอชะ เนื้อและเหล้าองุ่นก็ได้เข้าปากข้าพเจ้าเลย ทั้งข้าพเจ้าก็ได้ขโมยกายเลย จนกระทั่งครบสามสัปดาห์เต็ม และในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำใหญ่ คือฮิดเดเคล ดาเนียล 10:1-4

นิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลได้นำเสนอประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ โดยเริ่มต้นจากการแตกสลายของราชอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราช และชี้ให้เห็นถึงการขึ้นลงและการผันแปรของประวัติศาสตร์ที่ตามมา ซึ่งในที่สุด ผู้เป็นปฏิปักษ์ที่เหลืออยู่เพียงสองฝ่ายจากการล่มสลายของราชอาณาจักรเดิมของอเล็กซานเดอร์มหาราชก็คือ กษัตริย์ฝ่ายใต้ตามตัวอักษร กับกษัตริย์ฝ่ายเหนือตามตัวอักษร ในที่สุด นิมิตนั้นก็มาถึงประวัติศาสตร์ของสันตะปาปา ซึ่งต่อมากลายเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือฝ่ายจิตวิญญาณ และเมื่อถึงตอนท้ายของบทที่สิบเอ็ด เขาก็มาถึงจุดจบ มีคาเอลทรงลุกขึ้น และระยะเวลาแห่งการทดสอบมนุษย์ก็สิ้นสุดลง ภาพรวมโดยสังเขปก็คือ นิมิตแห่งแม่น้ำอุโลเป็นนิมิตภายในเกี่ยวกับสถานนมัสการบริสุทธิ์และพลโยธาของพระเจ้า และแม่น้ำฮิดเดเคลเป็นนิมิตภายนอกเกี่ยวกับศัตรูของพระเจ้าและประชากรของพระองค์ภายในห้วงประวัติศาสตร์เดียวกัน ทั้งนี้เป็นการใช้หลักการเดียวกันกับที่พบในวิวรณ์เรื่องคริสตจักรทั้งเจ็ดและตราทั้งเจ็ด

“ศาสนาจารย์จำนวนมากมิได้พยายามอธิบายพระธรรมวิวรณ์ พวกเขาเรียกพระธรรมนี้ว่าเป็นหนังสือที่ศึกษาไปก็ไม่เกิดประโยชน์ พวกเขาถือว่าเป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ เพราะมีบันทึกเกี่ยวกับภาพพจน์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ แต่ชื่อที่ได้กำหนดไว้แก่พระธรรมนี้เองคือ ‘วิวรณ์’ ก็เป็นการปฏิเสธข้อสันนิษฐานนั้น พระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ แต่ก็ยังเป็นหนังสือที่เปิดออกแล้วด้วย

พระธรรมนี้บันทึกเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ คำสอนของพระธรรมนี้มีความแน่ชัด มิใช่เป็นเรื่องลึกลับและไม่อาจเข้าใจได้

ในพระธรรมนี้ได้กล่าวถึงแนวคำพยากรณ์เดียวกันกับในพระธรรมดาเนียล คำพยากรณ์บางประการพระเจ้าได้ทรงกล่าวซ้ำ เพื่อสำแดงว่าต้องให้ความสำคัญแก่คำพยากรณ์เหล่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงกล่าวสิ่งที่ไม่มีความสำคัญยิ่งซ้ำอีก” Manuscript Releases, เล่ม 8, 413.

ประวัติศาสตร์ภายในและภายนอกเดียวกันซึ่งถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมดาเนียลนั้น ได้ถูกหยิบยกขึ้นอีกครั้งในพระธรรมวิวรณ์

นอกเหนือจากความสว่างแห่งคำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นจากนิมิตทั้งสองนี้แล้ว

ยังมีการยืนยันถึงวิธีการตีความพระคัมภีร์ที่วิลเลียม มิลเลอร์ได้นำมาใช้ และต่อมาโดย Future for America อีกด้วย เมื่อพิจารณาอย่างถูกต้อง พระธรรมดาเนียล ตลอดจนพระธรรมวิวรณ์ ล้วนเป็นชุมทรัพย์อันล้ำค่าอย่างยิ่งสำหรับการยืนยันหลักการแห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งพระคัมภีร์ได้ระบุไว้ภายในตัวเอง】 【.

แม่น้ำอูไลซึ่งเป็นแก่นเรื่องภายใน และแม่น้ำฮิดเดเคลซึ่งเป็นแก่นเรื่องภายนอก

ยังเป็นภาพแทนคำพยากรณ์สองประการซึ่งจะต้องถูกเปิดเผย ณ “วาระสุดท้าย” ด้วย แม่น้ำอูไลถูกเปิดเผย ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1798 และแม่น้ำฮิดเดเคลถูกเปิดเผย ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1989

เมื่อตั้งที่ได้พรรณนาไว้ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สิบ ประเทศต่าง ๆ

ซึ่งเป็นตัวแทนของอดีตสหภาพโซเวียตถูกกวาดล้างไปโดยสันตะปาปาและสหรัฐอเมริกา

เมื่อข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้รับการยอมรับแล้ว

ก็ย่อมสามารถยอมรับได้เช่นกันว่านิมิตทั้งสองนั้นแท้จริงแล้วเป็นนิมิตเดียวกัน เช่นเดียวกับที่ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของคริสตจักรทั้งเจ็ดและตราประทับทั้งเจ็ดเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์เดียวกัน ดังนั้น นิมิตทั้งสองจึงกลายเป็นวิถีทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ในการเคลื่อนไหวในอดีตของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และเป็นสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้ในการเคลื่อนไหวปัจจุบันและอนาคตของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการทดสอบดังที่ได้แสดงไว้ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบสอง ข้อเก้าและข้อสิบ.

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด

เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

ทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป

และไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์จะเข้าใจ แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

เพื่อเป็นตัวอย่างของการเปิดเผยแม่น้ำฮิดเดเคลในปี 1989

จงพิจารณาดูว่าพระวิญญาณแห่งการเฉลียวใจได้กล่าวไว้อย่างไร

“ในพระธรรมวิวรณ์ หนังสือทั้งปวงของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง

ทีนี้คือส่วนที่ทำให้พระธรรมดาเนียลสมบูรณ์ขึ้น เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการสำแดง

หนังสือที่ถูกผนึกไว้นั้นมิใช่พระธรรมวิวรณ์

แต่เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลซึ่งเกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย ทูตสวรรค์ได้บัญชาว่า

‘แต่เจ้า ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และผนึกหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย’ ดาเนียล 12:4”

กิจการของอัครทูต, 585.

ทั้งอูไลและฮิดเดเคลต่างเกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย แต่แอดเวนติสม์ยอมรับเพียงว่า ค.ศ. 1798 เป็น “วาระอวสาน” ของดาเนียล เมื่อหนังสือของท่านจะต้องถูกเปิดเผย ทว่าส่วนของคำพยากรณ์ที่ “เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย” นั้น ที่ถูกต้องยิ่งกว่าคือหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เพราะข้อเหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยการที่มีคาเอลทรงลุกขึ้นเมื่อเวลาการคุมประพฤติของมนุษย์สิ้นสุดลง.

นิมิตแห่งการพิพากษา ดังที่ได้ระบุไว้ในพระธรรมดาเนียล บทที่ 7, 8 และ 9 นั้น ถูกผนึกไว้จนถึง

“วาระสุดท้าย” ในปี ค.ศ. 1798 ความสว่าง (ซึ่งเกิดขึ้นจากนิมิตแห่งอูไลที่ถูกคลี่ออก)

คือการประกาศถึงการเริ่มต้นของการพิพากษาเพื่อการสืบสวนสอบสวน มิใช่การสิ้นสุดของการพิพากษา

ความสว่างที่ถูกคลี่ออกพร้อมกับนิมิตแห่งฮิดเดเคล

ชี้ให้เห็นถึงการสิ้นสุดของการพิพากษาเพื่อการสืบสวนสอบสวน และยังเป็นตอนในพระธรรมดาเนียลที่มี

“ส่วนของคำพยากรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย” อยู่ด้วย

การแกะตราประทับในปี 1798 ได้ประกาศการเปิดขึ้นของการพิพากษาเพื่อการสอบสวน การแกะตราประทับในปี 1989 ได้ประกาศว่าการสิ้นสุดของการพิพากษาเพื่อการสอบสวนกำลังใกล้เข้ามา ภายหลังพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกาสามารถเห็นได้โดยง่ายในพระธรรมดาเนียล แต่จะเป็นเช่นนั้นได้ก็เฉพาะเมื่อท่านรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร และเต็มใจที่จะมองหาเท่านั้น

เมื่อเวลาการทดลองสิ้นสุดลงในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบห้า ภายหลังพระหัตถ์แห่งอัลฟาและโอเมกาถูกบันทึกไว้ จุดเริ่มต้นของพระธรรมดาเนียลสำแดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระธรรมนี้สิ้นสุดลง ณ ที่ใด พระธรรมนี้เริ่มต้นด้วยสงครามตามตัวอักษรระหว่างบาบิโลนตามตัวอักษรกับอิสราเอลตามตัวอักษร และบาบิโลนตามตัวอักษรเป็นฝ่ายมีชัย

ในปีที่สามแห่งรัชกาลเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ ญูดาคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาถึงกรุงเยรูซาเล็มและล้อมเมืองนั้นไว้ และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในมือของเขา พร้อมกับภวชนบางส่วนจากพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งเขาได้นำไปยังแผ่นดินชินาร์ เข้าสู่พระนิเวศของพระเจ้าของเขา และเขาได้นำภวชนเหล่านั้นเข้าไปไว้ในคลังทรัพย์แห่งพระเจ้าของเขาดาเนียล 1:1, 2

ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบห้า สงครามฝ่ายวิญญาณระหว่างบาบิโลนฝ่ายวิญญาณ ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็น "กษัตริย์ฝ่ายเหนือ" กับอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ ซึ่งแทนโดย "ภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์" ได้สิ้นสุดลง และอิสราเอลฝ่ายวิญญาณมีชัยเหนือบาบิโลนฝ่ายวิญญาณ

และเขาจะตั้งพลับพลาทั้งหลายแห่งราชวังของเขาไว้ระหว่างทะเลทั้งหลายในภูเขาศักดิ์สิทธิ์อันรุ่งโรจน์นั้น ถึงกระนั้นเขาก็จะถึงจุดจบของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้ และในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้าผู้ยิ่งใหญ่ผู้ยืนอยู่เพื่อบุตรแห่งชนชาติของท่าน จะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติ จนถึงครั้งนั้น และในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่พบว่ามีชื่อจารึกไว้ในหนังสือ ดาเนียล 11:45; 12:1.

พระธรรมดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน:

"หนังสือดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นหนึ่งเดียวกัน เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการสำแดง เล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ อีกเล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออก ยอห์นได้ยินความลับซึ่งเสียงฟ้าร้องได้เปล่งออกมา แต่ท่านได้รับบัญชาไม่ให้เขียนสิ่งเหล่านั้น" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, เล่ม 7, 971.

หนังสือทั้งสองเล่ม ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นหนังสือเล่มเดียวกัน

คือผลงานชิ้นเอกแห่งคำสั่งสอนเชิงพยากรณ์ของทูตสวรรค์กาเบรียล

ข้าพเจ้าเขียนเช่นนี้โดยตระหนกอย่างถ่องแท้ว่า

สิ่งทีกาเบรียลได้นำมามอบแก่ดาเนียลและยอห์นนั้นมาจากพระเยซู ผู้ทรงได้รับมาจากพระบิดา

ประเด็นของข้าพเจ้าไม่ใช่เพื่อยกชูกาเบรียล แต่เพื่อยกชูการสำแดงอันลุ่มลึกของหลักฐานต่าง ๆ

ในหนังสือทั้งสอง ว่าอัลฟาและโอเมกาได้ทรงออกแบกกฎเกณฑ์เชิงพยากรณ์แห่งการตีความพระคัมภีร์

ซึ่งจะต้องถูกนำเสนอไว้ภายในหนังสือทั้งสองนั้นอย่างไร หากเรายินดีที่จะมองเห็น

ขอให้ข้าพเจ้าเตือนท่านว่า ณ จุดนี้ วัตถุประสงค์และเจตนาของข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ที่การเสนอคำตีความเกี่ยวกับคำพยากรณ์ทั้งสองแห่งแม่น้ำอูไลและฮิดเดเคล

วัตถุประสงค์และเจตนาของข้าพเจ้าคือการพิจารณาคำพยากรณ์ในหกบทแรกของพระธรรมดาเนียล ข้าพเจ้าเพียงกำลังเสนอเหตุผลยืนยันความจริงที่ว่าพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์นั้น อาจเป็นพระธรรมที่ได้รับการรังสรรค์ขึ้นอย่างลึกซึ้งที่สุดในพระวจนะของพระเจ้า พระธรรมทั้งสองนำเสนอข่าวสารแห่งคำพยากรณ์ พร้อมทั้งเผยให้เห็นพระลักษณะของพระเจ้า พร้อมทั้งชี้ให้เห็นกฎเกณฑ์ที่จำเป็นอย่างยิ่งซึ่งต้องนำมาใช้ หากบุคคลหนึ่งจะรู้จักคำพยากรณ์ และจะรู้จักพระองค์ผู้ทรงประกาศคำพยากรณ์นั้นด้วย

อีกตัวอย่างหนึ่งของลักษณะอันลึกซึ้งของหนังสือต่าง ๆ คือการที่ดาเนียลนำเสนอเรื่อง "เจ็ดวาระ" แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก คำพยากรณ์เรื่อง "เจ็ดวาระ" ได้เป็นและยังคงจะเป็น "ศิลาสะดุด" สำหรับประชากรของพระเจ้า ทั้งในอิสราเอลโบราณ ในขบวนการมิลเลอไรต์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้วย "ศิลาสะดุด" ตามคำนิยามอย่างเรียบง่าย คือสิ่งที่ท่านมองไม่เห็น แม้ว่าสิ่งนั้นจะปรากฏอยู่อย่างชัดเจนก็ตาม ฉะนั้น เมื่อท่านตระหนักถึงเรื่อง "เจ็ดวาระ" ในพระธรรมดาเนียล ท่านย่อมเห็นว่าสิ่งนี้ปรากฏอยู่อย่างชัดเจน แต่ท่านก็ยอมเห็นด้วยว่าสิ่งนี้ถูกซ่อนไว้จากบรรดาผู้ที่เลือกจะไม่เห็น.

การซ่อนบางสิ่งไว้ขณะที่ในทางไวยากรณ์มันเปิดเผยอยู่เป็นความสำเร็จอันลึกซึ้ง เป็นสิ่งที่ไม่อาจสอดแทรกไว้ในนวนิยายลึกลับใด ๆ ที่มนุษย์เขียนขึ้นได้ มันเป็นผลงานชิ้นเอก เพราะสิ่งนั้นอยู่ตรงนั้น ชัดเจนประจักษ์แก่ผู้ใดก็ตามที่ไม่ประสงค์จะสะดุด แต่กลับเป็นไปไม่ได้ที่จะมองเห็นสำหรับผู้ทีเลือกจะสะดุด กล่าวได้ว่า มันคือการ "ซ่อนอยู่ในที่เปิดเผย" นั่นเอง สิ่งนี้สำเร็จลงได้โดยการประสานกันของความเป็นมนุษย์และความเป็นพระเจ้า

ข้าพเจ้ากล่าวอ้างเช่นนั้น เพราะข้าพเจ้าปรารถนาจะเตือนเราทั้งหลายในจุดนี้ว่า มีคำสอนแบบคาทอลิกอยู่ภายในแอ็ดเวนติสม์ อย่างน้อยนับตั้งแต่การตีพิมพ์ Questions on Doctrine ในปี 1957 และมันยังได้ชูศิระอันอธรรมของมันขึ้นภายในขบวนการสังคมนิยมของ Future for America นี้ด้วย แนวคิดนั้นคือว่า พระคริสต์ในการทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ มิได้ทรงรับเอาเนื้อหนังที่พระองค์ทรงรับสืบทอดมาจากมารีย์ แน่แน่นอนว่า ผู้ที่ยึดถือคำสอนนี้มีได้กล่าวออกมาในลักษณะนั้น แต่กระนั้นก็ตาม นั่นคือสิ่งที่พวกเขาสอน ข้าพเจ้าเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นคำสอนแบบคาทอลิก เพราะข้อสมมุติที่ว่าเนื้อหนังของพระคริสต์บริสุทธิ์พอ ๆ กับเนื้อหนังของอาดัมก่อนที่เขาจะทำบาปนั้น คือเหตุผลวิบัติแบบคาทอลิกอย่างเดียวกันกับที่คริสตจักรคาทอลิกใช้ในคำสอนของตนเรื่องที่เราเรียกว่า "ปฏิสนธินิรมล" และหากท่านไม่คุ้นเคยกับคำสอนนอกศาสนาเรื่อง "ปฏิสนธินิรมล" คำสอนนั้นสอนว่าเนื้อหนังของพระคริสต์ถูกทำให้เป็นขึ้นโดยเหนือธรรมชาติเช่นเดียวกับที่ธรรมชาติเปื่อยต่าของอาดัมเป็นอยู่ ก่อนที่เขาและเอวาจะทำบาป หรืออีกนัยหนึ่ง ตามที่มีการอ้างกัน พระคริสต์ทรงมีธรรมชาติไร้บาปของอาดัมก่อนการล้มลงในบาป คำสอนนั้นสอนด้วยว่า มารีย์เองได้รับโดยอัศจรรย์ซึ่งธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังอันยังไม่ล้มลงในบาปของอาดัมก่อนที่เขาจะทำบาป เพื่อที่นางจะเป็นภางชนอันสมบูรณ์พร้อมสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทรงทำให้พระกุมารเยซูทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เข้าสู่เนื้อหนังอันสมบูรณ์ของนาง

แน่นอนว่า

ผู้ที่อยู่ในคริสตจักรแอ็ดเวนติสซึ่งยึดถือข้อสรุปเดียวกันทุกประการเกี่ยวกับสภาพเนื้อหนังของพระเยซูนั้น มิได้ชี้ไปยังปาฏิหาริย์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับมารีย์ แต่พวกเขาก็บิดเบือนข้อพระคัมภีร์จากงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์และจากพระคัมภีร์ เพื่อสั่งสอนแนวคิดแบบคาทอลิกเดียวกันนั้น เหตุใดข้าพเจ้าจึงเพิ่งออกนอกประเด็นและหันเหไปจากการอภิปรายเรื่องพระธรรมดาเนียล?

ข้าพเจ้าจะตอบเรื่องนั้น!

โครงสร้างและการออกแบบอันอัศจรรย์ของพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์นั้น สำเร็จขึ้นโดยการผสมผสานกันของความเป็นมนุษย์และความเป็นพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นพระวาระของพระเจ้า และพระคัมภีร์ก็เป็นพระวาระของพระเจ้าเช่นกัน

ธรรมชาติฝ่ายพระเจ้าและฝ่ายมนุษย์ของพระเยซูได้รับการสำแดงอย่างครบถ้วนในพระคัมภีร์ ถ้อยคำทั้งหลายในนั้นเป็นของพระเจ้า

และประกอบด้วยอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างที่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจและความคิดได้

ถ้อยคำเหล่านั้นคืออุทยานภาพเดียวกันนั่นเองที่ทรงนำสรรพสิ่งทั้งปวงให้บังเกิดขึ้น

แต่บรรดามนุษย์ที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นเครื่องมือของพระองค์ในการบันทึกพระคัมภีร์นั้น ล้วนเป็นคนบาป ส่วนที่เป็นมนุษย์ในสมการนี้ถูกแทนโดยมนุษย์ที่ล้มลงแล้ว

พระคัมภีร์เป็นการผสมผสานระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า และบรรดาผู้เผยพระวาระก็เป็นคนบาป

ดั่งที่ลูกหลานทุกคนของอาดัมล้วนเป็นเช่นนั้น พระคริสต์ไม่เคยทรงกระทำบาปเลย ไม่ว่าจะในความคิด

ในถ้อยคำ หรือในการกระทำ แต่พระองค์ก็ทรงรับสภาพเนื้อหนังของมารีย์ภายหลังความเสื่อมทรามสี่พันปี

หากแท้จริงแล้วพระองค์ทรงรับธรรมชาติเนื้อหนังที่ต่ำต้อยของอาดัมก่อนที่อาดัมจะได้ทำบาป

ก็ย่อมจะต้องหมายความว่าผู้ประพันธ์พระคัมภีร์ทุกคนจะต้องปราศจากบาปด้วยเช่นกัน

การ “ซ่อนไว้อย่างเปิดเผย” ของ “เจ็ดวาระ” ในพระธรรมดาเนียลนั้น ได้ถูกทำให้สำเร็จขึ้น

มิใช่เพียงโดยถ้อยคำที่ดาเนียลได้บันทึกไว้เท่านั้น

หากยิ่งกว่านั้นยังโดยมนุษย์ผู้ล้มลงในบาปที่ได้แปลพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ด้วย

มนุษย์ผู้ล้มลงในบาปได้แต่ต้องพระธรรมดาเนียลถึงสองครั้ง

และสิ่งที่ได้บังเกิดขึ้นนั้นยอมเป็นไปไม่ได้เลยที่มนุษย์คนใดจะกระทำได้

หากปราศจากการทรงดูแลกำกับโดยพระญาณสอดส่องแห่งพระเจ้า

ในบทความถัดไป เราจะเริ่มแสดงให้เห็นว่าพระลักษณะแห่งพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ได้ซ่อน “เจ็ดเวลา”

แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ไว้อย่างเปิดเผยชัดเจนในพระธรรมดาเนียลอย่างไร เพราะพระเจ้าทรงทราบล่วงหน้า

และถึงกับทรงกำหนดไว้ด้วยว่า สิ่งนี้จะเป็น “ศิลาสะดุด”

แห่งการทดสอบสำหรับทั้งผู้ที่อยู่ในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

และสำหรับผู้ที่อยู่ในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วย.

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับจากพระเจ้านั้น ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้

นิมิตทั้งหลายที่เขาได้เห็น ณ ริมฝั่งแม่น้ำอูโลและแม่น้ำฮิดเดเคล ซึ่งเป็นแม่น้ำใหญ่แห่งแผ่นดินชินาร์

บัดนี้กำลังอยู่ในระหว่างการสำเร็จเป็นจริง และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้ทรงพยากรณ์ไว้

ในไม่ช้าก็จะบังเกิดขึ้น” Testimonies to Ministers, 112.